

บันทึก

เรื่อง ปัญหาเรื่องเงินเดือน

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้ส่งปัญหาเรื่องเงินเดือนให้คณะกรรมการ
กฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นตามคำสั่งนายกรัฐมนตรี โดยหนังสือที่ ๑๐๒๒๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๗
สิงหาคม ๒๕๖๕

กรณีปรากฏว่า เดิมนายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ ได้ยื่นคำเสนอเรื่องราวต่อ
คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ว่าถูกทางจังหวัดกาญจนบุรีสั่งถอนคำสั่งเดิมที่ให้บรรจุและแต่งตั้ง
ผู้เสนอเข้ารับราชการในตำแหน่งเสมียนศึกษาธิการจังหวัด โดยถือว่าขาดคุณสมบัติตามมาตรา
๓๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๕ เพราะเคยถูกไล่ออกจาก
ตำแหน่งครูประจำชั้น คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์เห็นว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติที่จะเข้า
สอบแข่งขันเข้าเป็นข้าราชการพลเรือน จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกเรื่องราวเสีย นายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่อง
ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเสนอความเห็น ว่า นาย
สุทัศน์ ห่วงประเสริฐ ไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๕ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงแจ้งให้กระทรวงศึกษาธิการ
ดำเนินการบรรจุนายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ ต่อไป แต่กระทรวงศึกษาธิการแจ้งว่า นายสุทัศน์ ห่วง
ประเสริฐ ไม่ยอมให้คำรับรองว่าจะไม่เรียกร้องเงินเดือนระหว่างที่ถูกออก กระทรวงศึกษาธิการจึง
ยังไม่ได้มีคำสั่งบรรจุเข้ารับราชการตามเดิม ต่อมานายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ ยื่นเรื่องราวต่อ
คณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม โดยขอให้จ่ายเงินเดือนระหว่างที่ถูกออกจาก
ราชการ คณะกรรมการนั้นมีความวินิจฉัยว่ากระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนให้
นายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้ส่งคำวินิจฉัยให้กระทรวงศึกษาธิการ
พิจารณาดำเนินการ แต่กระทรวงศึกษาธิการได้หาหรือทางปฏิบัติมายังกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังพิจารณา กระทรวงการคลังเสนอ
ความเห็น ว่า ตามปกติข้าราชการต้องมารับราชการตามเวลาราชการ ถ้าไม่มารับราชการก็ไม่ควร
ได้รับเงินเดือน และตามที่ได้ปฏิบัติมา เจ้าทุกข์มักตกลงที่จะไม่รับเงินเดือนย้อนหลัง กรม
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำเสนอนายกรัฐมนตรีแล้ว มีคำสั่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา
ให้ความเห็นในปัญหาเรื่องเงินเดือนของข้าราชการที่ถูกสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกโดยคำสั่ง
ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องนายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ ต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว
เห็นว่า บุคคลผู้เป็นข้าราชการนั้น ย่อมอยู่ในฐานะแตกต่างกับบุคคลผู้เป็นลูกจ้าง กล่าวคือ เมื่อได้

มีการบรรจุเข้ารับราชการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว กฎหมายได้บัญญัติให้ความคุ้มครองเพื่อความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่ มิให้ต้องออกจากราชการไปโดยเหตุใดๆ นอกจากเหตุที่ระบุไว้ในกฎหมาย เพราะเหตุนี้ ถ้าทางราชการสั่งให้ข้าราชการผู้ใดพ้นตำแหน่งหน้าที่ไปโดยปราศจากเหตุที่บัญญัติตามกฎหมาย ก็ย่อมจะต้องถือว่าเป็นการทำละเมิด และจะต้องรับผิดชอบใช้สินไหมทดแทนเพื่อการละเมิดนั้น นายแห่งกฎหมายที่วางนี้ ปรับได้กับกรณีนายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ เพราะนายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ ต้องถูกสั่งให้พ้นจากราชการโดยปราศจากเหตุที่บัญญัติโดยกฎหมาย นายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ จึงย่อมมีสิทธิได้รับการชดเชยค่าเสียหายเนื่องจากการละเมิดนั้น และค่าเสียหายนี้ เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่น ก็คือเงินเดือนอันเป็นรายได้ของนายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ ที่ต้องขาดเสียไปทั้งหมด ข้อที่กระทรวงการคลังอ้างว่านายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ ไม่ได้มาปฏิบัติราชการ จึงไม่ควรได้รับเงินเดือนนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ไม่ใช่เหตุที่จะยกขึ้นอ้างได้โดยชอบเพื่อการไม่ยอมชดเชยค่าเสียหาย เพราะเหตุที่ว่ามันเกิดจากการผิดพลาดของทางราชการอันเป็นผลทำให้นายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ มารับราชการไม่ได้ ไม่ใช่เพราะความผิดของนายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า ความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวร้องทุกข์ถูกต้องชอบแล้ว

(ลงชื่อ) ส. วินิจัยกุล

(นายเสริม วินิจัยกุล)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๖